

BINEVESTITORUL

Anul XIII — 1936.

No. No. 1-2

Chișinău.

„Ce frumoase sint pe munți picioarele celui ce aduce VEȘTI BUNE, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea“.

(Isaia 52,7).

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți VESTEA BUNĂ (Evanghelia) la orice faptură“.

(Mar. 16,15).

„Voi cari aduceți aminte despre Domnul, nu vă odihniți de loc“!

(Isaia 62,6).

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mîntuirea fiecăruia care crede: întâi a Iudeului, apoi a Grecului.“

(Rom. 1,16).

CĂTRE CETITORI.

Cu ajutorul lui Dumnezeu vom continua editarea „Binevestitorului“ și în anul 1936. Sperăm că Domnul ne va îndruma, ca scrierile noastre se reflecteze lumina lui Dumnezeu, să fie de folos pentru cei credincioși și o prevestire pentru cei ce se află pe calea pierzării.

Rugăm pe toți copiii lui Dumnezeu să se roage pentru noi și pentru cetitorii, ca Dumnezeu să ne dea înțelepciunea și iubirea să putem slăvi numele Mântuitorului nostru Isus Hristos.

AN NOU.

În primele zile ale anului nou pretutindeni se aude: „An fericit, și noroc!“.

Dar mulți nu-și dau seamă ce fel de fericiri doresc. Dacă îi veți întreba despre aceasta, veți vedea pe fețele lor o nedumerire.

Și noi vă dorim an fericit, dar ce fel de fericiri? Cum se poate ajunge la fericirea dorită de orice suflare omenească?

Un fiu a părăsit casa părintească, a risipit toată averea, a dezonorat numele tatălui său, a ajuns în mizerie, s'a făcut păstor de porci și ar fi dorit să mănânce roșcovele, pe cari le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni. Dar el și-a venit în fire, a văzut bezna căderii, și s'a hotărât să se întoarcă la tatăl său, s'a sculat și s'a dus la casa părintească și a cerut iertare.

Tatăl său l-a iertat. Bucuria mare a fost pentru fiul și tatăl.

Aceasta a fost o „fericire nouă“.

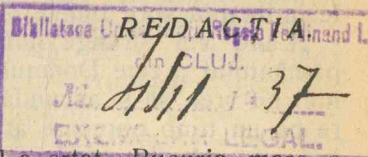
Dacă ai plecat dela casa Tatălui cel ceresc, și gemi sub apăsarea păcatelor—scoală-te, pocăiește-te, întoarce-te la Acela, Care ți-a dat viață. Impacă-te cu Dumnezeu, Tatăl tău, și vei cunoaște adevărata fericire.

Iar tu, suflete credincios, aduți aminte de cei doi frați: Iacob și Esau. Între ei a fost o mare neînțelegere, care a durat mulți ani.

Dar iată și clipa, când „Esau a alergat înaintea lui Iacob, l'a îmbrățișat, i s'a aruncat pe grumaz, și l'a sărutat, și au plâns...“.

„Sau împăcat doi frați. Ei au simțit o bucurie și fericire nouă“.

Frate dragă! n'ai vre-o neînțelegere

cu vre-un frate. Aleargă la el, ca Esau la Iacob, îmbrățișează-l și împăcați-vă.

Și tu vei simți o „fericire nouă“.

Iată cina cea mare de nuntă, la care sunt poftiți toți. Robii împăratului au mers prin piețele și ulițele cetății și au adus la cină pe cei săraci, ciungi, orbi și șchiopi. Această era o mare fericire pentru toți, pentru chemători și cei chemați.

Câte suflete suferinde și rătăcite se află în jurul tău. Mergi și vestește iubirea lui Dumnezeu și cheamă-i să se întoarcă la Casa Tatălui.

Și când vei vedea pe fețele lor bucurie, vei simți o „mare și nouă fericire“.

Cu anul nou dorim aceasta „nouă fericire“ tuturor cetitorilor revistei noastre.

Din „Credință Evanghelică“.

„CURCUBEUL ÎN NOR“.

Totul sub mână lui Dumnezeu.

„Domnul împărătește“ (Psal. 93,1).

Nici o făgăduință nu mângâie așa de puternic și nu strălucește ca o lumină așa de clară în ziua întunecoasă a necazului, ca aceste cuvinte „Domnul împărătește“.

Domnul, Dumnezeu meu, care ne-a dat pe Isus, cârmuește totul și toate le îndreaptă spre binele meu.

„Când voi strânge nori deasupra pământului“, zice Domnul Însăși. El nici nu vrea să-și ascundă mâna, care pe un timp oarecare aruncă o umbră pe vederile vesele ale pământului cari strălucesc de bucurie. Domnul în iubirea sa, ne trimete întristarea, ca un nor, ne duce în el și ne scoate din el. El—Împăratul Ceresc și totul e sub conducerea Sa: „Se aruncă sorțul în poala hainei, dar orice hotărâre vine dela Domnul“ (Proverb. 16,33). El a pus povara pe umerii noștri, El ne lasă sub ea, și la timpul convenit ne eliberează de sub ea.

Nu încercați să explicați cele întâmplare cu cauze secundare—această e cea mai nenorocită formă a ateismului. Când se ia dela noi tot ce e mai scump, când plantele noastre cele mai iubite sunt lovite (Iona 4,7), când florile noastre vestejesc, gândul acesta unic trebuie să silească pe alte gânduri se tacă: „Dumnezeu a adus un

verme, „care a înțepat curcubetele, și curcubetele s'a uscat“. Când sufletul e zguduit până la adânc cu necazuri, parcă ar fi fost lovit de un trăsnet, și orice sprijin sufletesc a dispărut,—atunci „Domnul să arată în sfințenia Sa“. Lucruri întâmplare, soarta, destinul—toate aceste expresiuni credinciosul nu cunoaște. Corabia lui nu e fără cârmaciul, nu e expusă în voia valurilor. „Glasul lui Dumnezeu peste ape“. Tot ce să întâmplă cu cel credincios, are o singură explicație: „Stau mut, nu deschid gura, căci Tu lucrezi“ (Psal. 39,9).

Pentru cel necredincios moartea—e fenomenul cel mai straniu, neînțeles. Dar această nu este așa: misterul mormântului, cheia lui, e în mâinile aceluiaș Dumnezeu Atotputernic. Aduceți-vă aminte de pilda smochinului neroditor, numai Dumnezeu hotărăște, continuarea existenței lui, sau nimicirea de pe pământ, pe care, n'aduce nici un folos; toporul nu poată să se atingă de rădăcinile sale fără ordinul lui Dumnezeu. Cu atât mai mult această în privința pomilor, sădite de In-suși Dumnezeu? El se îngrijește de ei, ca nici un rău să nu-i atingă, și dacă ei sunt expuși înaintea timpului unei lovitori groaznice, „Cine nu ve-

de în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?“ (Iov 12,9).

O, ce bine ar fi fost dacă eu n'aş avea nimic propriu, ca voia mea să se contopească în întregime cu Voia Lui, ca să nu mă opun încercării trimise de El, să n'am dorinţa de a schimba nici o iotă din Voia Sa, dar ca să rămân supus în mâinile Sale şi să primesc dureri ca şi bucurii, fiind incredinţat, că Acela, care mi-a pregătit paharul acesta, mă cunoaşte foarte bine, ca să adauge în el măcar

o singură picătură de amărăciune de prisos, care să fie peste puterile mele.

„Domnul împărăteşte! să se veselească pământul“ (Psalm 97,1), exclamă psalmistul smerit al Israelului, dorind să atragă privirile întregii lumi pe culorile binefăcătoare ale curcubeului mângâierii, după cum el să măreşte pe cerurile înourate.

„Când voi strânge nori deasupra pământului, curcubeul se va arăta în nor“ (Genesa 9,14).

Tradus din rus. „Curcubeul în nor“.

Puterea Evanghellei în Abisinia. *)

Mărturisirea lui Beru.

În cea dintâi Sămbătă, în Synagoga Beru a mărturisit făţiş credinţa Sa înaintea comunităţii mozaice. „Această pentru ultima dată mă falu aicea“, spunea el. „Nu prin învăţăturile misionarilor, dar prin propria noastră Biblie m'am convins că noi ne aflăm în rătăcire. Iehova este un Dumnezeu în trei feţe, Isus este Fiul lui Dumnezeu, Mesia cel promis. Jertfele noastre sângeroase nu aduc nici un folos. Ele sunt un lucru urât înaintea ochilor lui Dumnezeu. De când Isus s'a jertfit pentru noi, nimeni nu poate să fie mântuit decât numai prin El. Eu cred, că El este Mântuitorul meu. Pân'acum eu am fost duşmanul Lui. Acum însă eu mă închin Lui şi vreau să fiu robul şi copilul Său“. A izbucnit un mare sgomot şi Beru împreună cu prietenii săi a fost bătut şi dat afară din Synagoga. Peste câteva zile la Beru au venit treizeci de preoţi şi învăţaţi („debtera“). Ei au cerut, ca el să se lepede în public de cuvintele sale. Beru le-a răspuns că va face această numai în cazul dacă ei îi vor dovedi că cele spuse de dânsul nu sunt adevărate. Atunci ei i-au dat opt zile ca să se răsgân-

dească, în caz contrar va fi omorât. Palid ca moartea a venit Beru la Flad şi i-a povestit toate cele întâmplate. Flad s'a rugat împreună cu dânsul şi l-a sfătuit să nu mănânce decât cele gătitе de mama sa. Cu toate acestea după zece zile Beru a căzut bolnav mortal. Preoţii au ştiut să atingă scopul lor şi falaişii strigau triumfând: „Dumnezeul lui Israel omoră pe apostolul Beru“. Cu atât mai mult soţii Flad stăruiau să-l scape pe Beru şi neconţenit îl vizitau. Febra însă devenea din ce în ce mai ameninţătoare şi toţi cari-l iubeau erau descurajaţi. Într'o seară a venit un sol la Flad şi l-a rugat să vie cât mai degrabă la Beru, căci a început deja agonia. Flad s'a grăbit şi l-a găsit înţepenit şi rece. Flad a ridicat pătura de pe obrazul lui Beru şi l-a strigat pe nume; dar n'a primit nici-un răspuns. Totuşi Flad a observat că inima lui Beru se bate încă şi a strigat către Dumnezeu, rugându-L să facă pentru Numele Său o minune. Peste un timp bolnavul a deschis ochii şi a spus: „Sunteţi aicea? Nu voi muri, ci voi trăi ca să vestesc Evanghelia lui Isus“. După aceea dânsul adormise, iar peste două ore s'a deşteptat şi în ziua de 21 Iulie 1862 a fost botezat cu ceilalţi 21 inşi. Seara

*) Cont. din No. 11-12, 1935.

în ajunul botezului, au venit, patru dintr'aceștia la Flad că să se adăpostească în casa misionară; ei au fost maltratați, blestemați și amenințați că vor păți și mai rău. Dar cu toate acestea ei n'au șovăit nici-o

clipă, și cu bucurie au venit să se boteze. Evenimentul acesta a fost primul în viața de creștinizare a falașilor din Abisinia.

Trad. din germana de P. M. N.

Bunătatea de inimă și tăria de caracter.*)

Să nu fii numai zahăr, că te sugere lumea; dar nici numai oțet că te varsă din gură. În toate, este o cale de mijloc: numai proștii o iau razna. Să nu fim nici numai stâncă, dar nici numai fier, dar nici numai ceară. Nu este bine să ne gudurăm în față oricui ca niște cățeluși, dar nici să ne repezim la oricine ca niște dulăi. Lumea este alcătuită din negru și din alb: de aceea, în ce privește firea, avem a face cu tot soiul de oameni. Unii sunt largi ca o ghiată veche, dar care nu este mai de preț decât perechea ei; alții ca și iasca, iau foc la cea mai mică jignire și sunt tot atâta de primejdioși ca iarba de pușcă. Negreșit că e destul de greu să ai în curte un argat morocănoc cu toți ca un urs cu o bubă pe cap, acru ca agurida, tăios ca un briciu și dușmănos ca un câine de măcelar; cu toate acestea, și acel om poate să aibă unele părți bune și afară de asta, este și el om; dar nici Stan, bun ca pâinea și gata să se încovoae în fața oricui ca o salcie pletoasă, nu este prin aceasta nimănui de vreun folos, ci de batjocura tuturor. Omul se cade să aibă măduvă în șira spinării; astfel, cum o să-și țină capul în sus? Însă această spinare trebuie să se și îndoae, dacă nu vrea să se lovească cu capul de pragul de sus.

A face ce vor alții își are vremea sa. Dacă ne facem măgari, oricine va încăleca pe noi; dacă însă voim să fim stimați, atunci să fim stăpâni pe noi și să nu îngăduim altor să pună

când le place, șeaua pe noi. Dacă vrem să fim pe placul tuturor, vom ajunge ca broasca sub grapă și nu vom avea pace niciodată; și dacă vrem să facem pe servitorii, fața de toți vecinii noștri, fie buni, fie răi, nu vom avea dela nimeni mulțumiri, pentru că în felul aceasta vom face tot atâta rău cât bine. Cine se face oae va vedea că n'au murit toți lupii. Cine se culcă jos să se aștepte să fie călcat în picioare. Cine se face șoarece va fi mâncat de pisici. Cine îngăduie vecinului să-i pună vițelul pe umeri în curând va vedea ca o să-i pună și în vaca. Se cade să cautăm să plăcem aproapelul nostru spre bine, adică spre a-l face mai bun, dar asta este altă socoteală.

Vulpilor bătrâne le lasă gura apă după boboci de găscă și le dau mereu târcoale; și dacă, prin viclenie, izbutesc să le pună să face ce doresc, apoi lasă că în curând își iau ele plata. Un camarad cum nu se poate mai bun, vei fi numit dacă te faci gloabă pentru prietenii tăi, dar în ce încurcătură te vor băga! Caută să ieși din această stare, pentru că mai târziu, îți vor striga cu siguranță: „Adio, scumpe coș, căci mi-am cărat toate merele!“ sau îți vor mulțumi frumos și nimic mai mult. Atunci vei vedea că vorbele frumoase nu satură nicio pisică măcar, că ele nu-ți pun unt pe pâine și nu-ți umple buzunarele. Cei ce te linguesc, sau vor să te înșele, sau au nevoie de tine, — dar, să știi că după ce mănâncă portocala, îi aruncă coaja. De aceea, fii înțelept și ina-

*) Din cartea „Cuvintele lui Ion Plugarul“.

inte de a sări, uită-te bine înainte, ca nu cumva sfatul unui prieten să-ți aducă mai multă pagubă decât ocara unui dușman. Nerodul crede orice vorbă, dar înțeleptul ia bine seama. Mergi cu vecinul tău până unde merge cu tine cugetul curat. Desparte-te însă de el când gheata cugetului începe să te strângă. Incepe să fii cu prietenul tău așa cum gândești să urmezi a fi cu el și fă-l curând să știe căci nici tu nu ești un om de chit, ci unul care-și are și el mintea lui și înțelege să se folosească de ea. Oprește caii când vezi că nu te mai aflu pe calea cea dreaptă și întoarce-te numaidecât înapoi pe cea mai scurtă cale. Cine vrea să fie ferit de greșeli mari să ia seama la cele mici; de aceia, oprește-

te din vreme, dacă este ca prietenul tău să te trăgă după el în șanț. Mai bine să se supere pe tine cunoscutul tău decât să-ți pierzi bunul tău nume și să-ți pui în primejdie sufletul tău. Nu te teme să apuci pe calea întoarsă. Să nu-ți pese când stricatul își bate joc de tine, din pricina că fugi de păcat: mai bine să fugi la timp, decât să arzi în veșnicie. Nu te lăsa înduplecat la pierzare; a te arunca în gărlă căutând să faci pe placul camarazilor tăi, spre pierzarea ta, este aur prea scump plătit. Pășește cu putere acolo unde crezi că ai să stai și nu te lăsa abătut de nimeni dela ceea ce este drept. Învață să zici „nu“. Aceasta îți va fi mai de folos decât învățarea limbii latine. (Va urma).

Sfârșitul materialismului—ruinarea *)

Materialismul n'a fost nici odată credința normală a omului normal și nu va fi nici odată. Căci el ignorează problemele vitale ale omenirii. El răpește omenirii tocmai ceea ce o face capabilă să supoarte viața și moartea, și-i dă în schimb, cu toată asigurarea că ei se bazează numai pe fapte dovedite, numai presupuneri clădite din aer și ceață. Dar totdeauna el apare numai ca un produs de descompunere și boală a timpurilor de decădere spirituală. Indată ce lumea, adică după concepția biblică, poporul ce actualmente stă în fruntea omenirii, părește calea desemnată lui de Dumnezeu, și'n loc să trăiască firește în întreaga natură dăruită lui, se afundă într'o dezvoltare unilaterală și exagerată a unei idei, precum grecii în adorarea frumosului, despărțit de bine, precum Fenicienii și Cartaginezii în comerțul mondial, precum Roma în stăpânirea universului, obținut cu dreptul sau cu forța, această unilateralitate s'a răzbunat; îndată întervine stagnarea

sevei și'n acelaș timp friguri cu temperatura ridicată, și'n centru se dezvoltă ca un fenomen periodic crasul materialism, însoțit de corupția moravurilor, de minciună și venalitate, a funcțiilor și a oamenilor, cum observăm deja un elan început în America și Rusia.

Desigur Romanii, îngrășați din prăzile lumii, depravați de plăceri, aplaudau odinioară în amfiteatru, când un actor exclama: „După moarte nimic! Moartea însăși: nimic!“ Dar provinciile, din a căror grâu și muncă trăiau ei, onorau încă pe zeu, iar când și ele au predat credința, atunci imperiul lumii s'a prăbușit sub loviturile barbarilor, de pildă a Vandaliilor, a căror rege Genseric, la întrebarea cârmaciului: încotro? a strigat: „dumă la popoarele, asupra cărora a venit mânia lui Dumnezeu!“ Tot așa și înainte de revoluția franceză câteva mii de Parisieni, curtea și nobilimea, își băteau joc de Dumnezeu și de lume, în timp ce milioane de oameni își prelungeau existența lor mizerabilă în lacrimi și sudoare; atunci

*) Extrageri din „Creștinismul și studiul naturii“ F. Bettex.

izbucni furtuna. Desigur răsculații, în turbarea lor, au aruncat pe Dumnezeu și religia, ca pe niște lucruri învechite și ruginite; dar îndată le-au

restabilit, căci s'au convins, că fără Dumnezeu nu se mai învâртеște globul pământesc.

Când cerurile aud.

„... să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu“ (I Cor. 10,31).

Există o poveste despre câțiva călugări din Franța, cari fuseseră iubiți de populația vecină, pentru compătimirea și iubirea lor față de săraci și pentru purtarea lor bună cu toți oamenii. Dar nici unul dintre acești călugări n'avea darul de a cânta și deci, nu puteau să cânte, ce-i întrista foarte mult. Numai în inimile lor, neauziți de alții, ei cântau melodii minunate pentru Domnul, preamărind slava și iubirea Sa.

S'a întâmplat odată,—că un călugăr drumeț, cântăreț iscusit, care avea o voce foarte frumoasă, a dat peste acești călugări și i-a rugat să-l adăpostească un timp oarecare. Călugării s'au bucurat foarte mult, când au auzit glasul minunat al musafirului lor! Ei se hotărâse, a-l lăsa în mijlocul lor pentru totdeauna, ca prin cântările lui duioase să atragă, mai mult popor și vizitatori. A venit ziua, și cântărețul renumit a cântat admirabil; în momentul acela biserica s'a umplut cu sunete duioase și fermecătoare.

Chiar în noaptea aceea un înger s'a arătat igumenului în vis.

„Pentru ce nu s'a auzit azi nici o cântare în timpul slujbei religioase?“ a întrebat îngerul. „Noi totdeauna ascultăm melodiile minunate, cari se înalță din mijlocul vostru către ceruri; dar astăzi în mijlocul vostru fuseseră o tăcere complectă, noi n'am auzit nimic“.

„Tu greșești“, — a exclamat igumenul,—„noi de obicei niciodată n'avem cântări, vrednice de ascultat, dar tocmai astăzi a cântat un cântăreț priceput, posesorul unei voci minunate; el a cântat la slujba de as-

tați în locul nostru. Deaceia prima dată serviciul religios a fost așa de splendid și admirabil“.

Îngerul a zămbit. „Dar sus în ceruri“, „Noi n'am auzit nimic“. Trad. de I. T.

IN LANȚURI.

Iată o întâmplare petrecută acum 300 de ani și care ne poate fi de folos. Un fierar, vestit în tot ținutul pentru lanțurile bune pe cari le făcea, a fost făcut prizonier în timpul unui război. Legat în lanțuri și pus în temniță, se gândea cum ar putea să scape de acolo. Incepu să cerceteze lanțurile, în nădejdea că va găsi vreun loc mai slab, care să-i înlesnească ruperea lanțului cu care era legat. Nădejde zădarnică! Lanțul era unul din cele făcute de el și era sigur că nu putea fi sfărâmat. Iar acuma se găsea legat în propriile sale lanțuri!

Tot așa este și cu omul care se găsește în păcate. El singur și-a făcut lanțurile cari îl țin încâtușat—lanțuri cari nu pot fi rupte de nici o putere omenească. Este numai o singură cale de scăpare : Isus poate zdrobi lanțurile păcatului, cari te țin încâtușat,—numai Isus! În nevoia ta, caută ajutorul Lui. „Dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi.“

*Zadarnic cu păcatul
Te lupți tu zi de zi!
Nu poți afla în altul
Odihna ce-ai dori!
Primește deci în grabă
Iertorea lui Isus
Și vin, fără de zăbavă,
La crucea Lui, supus.*

Din „Călăuza călătorului“.

Viața în sala „Bethel“ din Chișinău.

Frații și surorile din adunarea „Bethel“ au avut deosebite bucurii cu ocazia vizitei fr. și s. Marzinkowsky.

Ei au plecat deja din mijlocul nostru, însă amintirea pe care au lăsat-o, ne îndeamnă să zicem: fie Domnul lăudat, pentru că El și astăzi își are servii Săi credincioși, cari prin viața și graiu, sunt niște vase spre cinstea și slava Mântuitorului.

Adunările de Crăciun și Anul Nou au fost arhipline. Binecuvântarea lui Dumnezeu s'a revărsat din belșug.

Serbătorile copiilor au fost deosebite binecuvântate de Domnul. La prima serbătoare au fost peste 500 de copii evrei, în vârstă de 4—13 ani. Afară de acești copii, vre-o 150-200 copii n'au putut intra în sală, fiindcă nu mai era loc nici de stat în picioare. Copiii s'au bucurat cântând și spunând poezii și verseturi Biblice în ebraica, româna și rusa despre nașterea lui Isus Hristos.

Un grup de copii ai școlii de Sâmbătă și Duminică au luat parte și în adunările pentru adulți. Mare era bucuria celor mari și a musafirilor noștri Marzinkovsky, când copiii evrei slăveau pe Mesia Hristos.

Adunarea de întâmpinarea Anului Nou a durat peste miezul nopții. După terminarea adunării, multe suflete au mai rămas împreună cu credincioșii pentru rugăciune. În timpul rugăciunii unele suflete s'au predat Domnului. Numai după ora 3 au plecat din adunare, ducând în inimă bucuria binecuvântării lui Dumnezeu.

Adunările în timpul săptămânei de rugăciune mondială, a avut loc în sala „Bethel“ și în casa de rugăciune a fraților Baptiști. Frații bătrâni ai ambelor comunități, împreună cu fr. Marzinkowsky, au servit aceste adunări cu cuvântul lui Dumnezeu. O deosebită bucurie a fost în ziua rugăciunii despre unitatea credincioșii-

lor. Frații Baptiști împreună cu tineretul lor au fost invitați de către comunitatea noastră. După ora de rugăciune a avut loc ceaiul. Orchestra fraților Baptiști a executat în timpul ceaiului imnuri evanghelice spre slava Mântuitorului.

La serbătorea Evanghelică, care a avut loc în zilele de 11 și 12 Ianuarie, deasemenea au luat parte mulți frați cari au venit din diferite părți, să se bucure împreună cu copiii lui Dumnezeu. Unii frați au mers pe jos 90-200 km. Duhul lui Dumnezeu îndeamnă pe copiii Săi la fapte minunate. Inimile credincioșilor erau pline de bucurii și mulțumire lui Dumnezeu, pentru cuvintele de viață vecinică, izvorâte din gura servului Său, fr. prof. V. Marzinkowsky.

Cinstea, slava și mulțumirea se cuvin numai Domnului pentru mila și îndurarea Lui.

Rugămintea unei fetei.

Un Evreu bogat după moartea soției sale a emigrat în America cu unica sa fiică, care era de 17 ani. Acolo fetea, care era singura lui bucurie, s'a îmbolnăvit Sfârșitul ei iute se apropia. Intr'o zi fetea a îmbrățișat pe tatăl său și i-a zis: „Tată, mă iubești?“ De trei ori l-a întrebat, și de trei ori a căpătat răspunsul, că o iubește și e mai dragă decât toată lumea. Atunci ea a continuat: „Am o singură rugămintă!“ Tatăl cu bucurie i-a promis totul. „Acuma te rog, tată, să nu zici nimic și niciodată împotriva lui Isus din Nazaret. Eu știu că El este Răscumpărătorul și Mântuitorul meu. Aceasta am aflat-o când m'am îmbolnăvit. Eu cred că merg la El și vecinic voi fi cu El. Te rog, tată, să-ți cumperi Noul Testament și să-L iubești pe Isus tot așa, cum m'ai iubit pe mine“. Tatăl ei fu pus în nedumerire și de durere a părăsit camera. Când din nou a intrat, fetea era moartă. După înmormântare primul lucru, pe care l-a făcut, a fost cumpărarea Noului Testament. El a cercetat Scriptura și a devenit un urmaș devotat a lui Isus.

EXTRAGERI DIN TALMUD*).

Despre Iona.

Dumnezeu a creat un mare pește care trebuia să înghită pe Iona.

Rabi Tarfun susține, că acest pește a fost creat încă în primele zile ale facerii lumii.

Iona a căzut în gura acestui pește, ca într'un palat. Ochii peștelui străluciau și luminau ca două geamuri.

Rabi Meir spune, că în pântecul peștelui era atârnată o piatră prețioasă, care strălucia ca soarele și Iona putea să vadă tot ce se afla în adâncul mării.

Și a zis peștele lui Iona:

— Tu probabil nu știi că eu în curând voi fi înghițit de groaznicul leviatan.

— Du-mă repede la el, — zise Iona, — și eu voi face să scăpăm amândoi de pierzare.

S'a apropiat peștele de leviatan și Iona i-a zis:

— Leviatane! să știi că am venit să te prind de limbă și să te scot din mare, ca să te aduc jertfă la praznicul sfinților.

— S'a speriat leviatanul și a fugit la o

*) Tălmăcirii sucite și schimonosirea Cuvântului lui Dumnezeu.

departare de o cale de 2 zile.

— Ascultă! a zis Iona peștelui, — eu te-am scăpat de moarte, arată-mi acum toate tainele și toate ascunzișurile mării.

Și i-a arătat peștele râul cel mare, pe care marea îl hrănește, i-a arătat căile în fundul mării Roșie pe unde au trecut Israelii; i-a arătat temelii pământului, iadul și adâncurile beznei, i-a arătat piatra unghiulară cioplită și pusă sub locașul sfânt, iar pe piatra ședea fiii lui Core și cântau psalmii lui Iehova.

Și a zis peștele:

— Acuma ne aflăm în fața locașului sfânt, roagă-te și vei fi auzit.

— Oprește-te!

Peștele s'a oprit și Iona s'a rugat lui Iehova. Rugăciunea lui Iona n'a fost auzită până când n'a strigat:

— Dumnezeule! Jurământul pe care Ți l'am dat, îl voi împlini. Am promis că voi scoate pe leviatan din mare și-l voi tăia pentru masa cea mare a dreptilor. Aceasta o execut îndată ce vine mântuirea Ta.

Dumnezeu porunci și peștele a aruncat pe Iona la țarm.

RECOMANDĂM:

1) Revistele în limba română:

a) **„Betania“** abon. anual 90 lei. ary Cluj

Adresa: A. Panaitescu, stradela Rosetti IV No. 18, Ploești.

b) **„Viața și lumina“** abon. anual 60 lei;

c) **„Creștinul“** abon. anual 40 lei.

Adresa: G. OPREA TEODORESCU, B-dul Basarab 135, București 2.

2) **„Dece nu cred Evreii în Hristos?“**

de L. AVERBUCH. Costul 3 lei.

3) **„A înviat Isus?“**

de L. AVERBUCH. Costul 2 lei.

4) **„Cine a fost ISUS HRISTOS?“**

de directorul Misiunii „Mildmay“ S. H. WILKINSON. Prețul 3 lei.

Adresa redacției „Binevestitorului“.

DELA REDACȚIE:

Aducem mulțumirile noastre persoanelor cari și-au achitat abonamentul și datoriile pentru cărțile comandate.

Cei-ce nu și-au achitat încă datoriile sunt rugați a se grăbi cu trimiterea lor.

Abonații, cari și-au achitat datoriile și n'au primit revista sau alte cărți comandate, sunt rugați a comunica redacției.

Abonați-vă pe anul

≡ 1936 ≡

„BINEVESTITORUL“

În românește . . . . . 18 lei

În rusește . . . . . 20 lei

În evreește . . . . . 14 lei

În străinătate abonamentul anual 0,30 dol.

Adresa: D-lui Marcu Tarlev,
Mildmay Mission, str. Inzova No. 30-b.
Chișinău, Basarabia, România.

Redacț. și Administr.: Mision. Englez. „Mildmay“ L. Averbuch.